

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu,

Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2018, declarat de către partea vătămată Pascari Vasile, în cauza penală în privința inculpatului

Cujba Alexandru XXX, născut la
XXX, originar din XXX, domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 27.02.2015 - 06.04.2016;
2. Instanța de apel: 26.04.2016 - 30.03.2018;
3. Instanța de recurs: 23.06.2018 - 08.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 06 aprilie 2016, procesul penal intentat împotriva lui Cujba Alexandru în baza art.152 alin.(1) Cod penal a fost încetat în legătură cu existența unei circumstanțe care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cujba Alexandru, la 21 iunie 2013, ora 22.00, aflându-se în apropierea unui iaz de lângă s.Cureșnița Nouă, r-nul Soroca, despre care știa că-i aparține lui Purice Valentin și patrulând împreună cu acesta în jurul iazului, în timp ce Purice Valentin vorbea cu niște persoane cunoscute, care pescuiau pe malul iazului, l-a depistat pe malul iazului pe Pascari Vasile, având cu el o undiță și pescuind fără permisiune, după ce i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii, precum și cu un băț de lemn pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii caracterizate prin: fractura lamei anterioare a coastei II pe stânga, fără deplasarea fragmentelor, excoriație la nivelul tâmplei drepte, revărsat sangvin pe mucoasa buzei superioare, echimoză sub clavicula stângă, multiple vibice (hematom) pe tot parcursul coapsei stângi, echimoză pe gamba dreaptă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată V.Pascari, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a ajuns la concluzia de a înceta procesul-penal în privința inculpatului; - instanța nu a luat în considerație faptul că prin încheierea Judecătorei Soroca din 14.08.2014 au fost anulate ordonanțele procurorului din 15.06.2013 privind scoaterea persoanelor de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale și a procurorului ierarhic superior din 18.06.2014 privind respingerea plângerii împotriva celei dintâi; - instanța nu s-a expus asupra acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2018, apelul declarat de către partea vătămată V.Pascari a fost admis, inclusiv din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat împotriva lui A.Cujba în baza art.152 alin.(1) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional și încetat procesul contravențional în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional, pe motiv că a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

Examinând apelul declarat, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțând o hotărâre neîntemeiată.

În context, instanța de apel a menționat că prima instanță greșit și pripit și-a motivat soluția exclusiv pe invocarea ilegalității ordonanței de reluare a urmăririi penale, emisă de prim-adjunctul Procurorului General A.Pîntea, la 18.11.2014, lăsând fără apreciere celelalte argumente și probe aduse de către părți și fără să se expună asupra învinuirii înaintate inculpatului A.Cujba.

Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Soroca, I.Pasat din 15.10.2013, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui A.Cujba pornită în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, contestată ulterior de către partea vătămată.

Prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii raionului Soroca, V.Cojocaru din 18.06.2014, plângerea părții vătămate a fost respinsă.

În urma contestării ordonanțelor din 15.10.2013 și 18.06.2014, în procedura prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, prin încheierea Judecătoriei Soroca din 14.08.2014, instanța a dispus declararea nulității acestora și reluarea urmăririi penale.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Soroca, I.Pasat din 03.09.2014, s-a dispus scoaterea lui A.Cujba de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deși în motivare a fost indicat că motivul scoaterii acestuia de sub urmărire penală a servit expirarea a 3 luni de menținere a calității de bănuț.

Prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 18.11.2014, s-a dispus anularea ordonanței sus-menționate și reluarea urmăririi penale, invocând că aceasta este ilegală și afectată de vicii fundamentale, așa cum prevede art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, adoptată fără a înlătura neajunsurile constatate de judecătorul de instrucție prin încheierea din 14.08.2014, neexistând în fapt cauzele care au determinat luarea acestei măsuri.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Drochia, M.Tomac, A.Cujba a fost pus sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal. Contestății împotriva ordonanței date nu au fost înaintate.

Instanța de apel a precizat că Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, la care face trimitere prima instanță în motivarea hotărârii sale, nu este aplicabilă speței, or, prin hotărârea dată au fost declarate neconstituționale prevederile art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, pe când la baza ordonanței de reluare a

urmăririi penale din 18.11.2014 au fost puse prevederile art.287 alin.(4) Cod de procedură penală.

Complementar, instanța de apel a precizat că, potrivit art.4 §2 din Protocolul nr.7 la Convenția EDO, principiul *non bis in idem* nu împiedică reluarea urmăririi penale dacă fapte noi sau recent descoperite, sau un *viciu fundamental* în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată, prevederi transpuse, inclusiv în art.22 alin.(3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în speță, ordonanța prim-adjunctului Procurorului General, A.Pîntea din 18.11.2014, prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale a fost adoptată în conformitate cu normele sus-citate, Jurisprudenței CEDO și altor tratate internaționale, inclusiv la apărarea intereselor părții vătămate manifestat prin respectarea dreptului garantat al procesului echitabil cu accesul liber la justiție.

Totodată, instanța de apel a menționat că sentința urmează a fi casată, inclusiv din oficiu, având în vedere că, prima instanță, deși a pronunțat o sentință de încetare a procesului penal, în partea descriptivă a sentinței a constatat și a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicând locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, precum și probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a reținut că, potrivit rechizitoriului, inculpatului i-a fost imputată infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal. Totuși, examinând acțiunile inculpatului prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii date, instanța a conchis că acestea nu se regăsesc întru-totul în fapta inculpatului și anume, nu s-a constatat că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ci reieșind din raportul de expertiză judiciară nr.308 din 20.11.2017, lui V.Pascari i-au fost cauzat vătămări corporale neînsemnate și, prin urmare, fapta lui A.Cujbă urmează a fi încadrată în prevederile art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a constatat că Cujba Alexandru, la 21 iunie 2013, ora 22.00, aflându-se în apropierea unui iaz de lângă s.Cureșnița Nouă, r-nul Soroca, despre care știa că-i aparține lui Purice Valentin și patrulând împreună cu acesta în jurul iazului, în timp ce Purice Valentin vorbea cu niște persoane cunoscute, care pescuiau pe malul iazului, l-a depistat pe mal iazului pe Pascari Vasile, având cu el o undiță și pescuind fără permisiune, după ce i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii, precum și cu un băț de lemn cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

Or, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.308 din 20.11.2017, forma și dimensiunile excoriației, echimozelor stabilite prin raportul de examinare medico-legală nr.327 din 25.06.2013, se califică drept vătămări corporale neînsemnate, iar diagnosticul radiologic „Fractura laminei externe (anterioare) a coastei II pe stânga”, nu este argumentat și confirmat prin examenele radiologice necesare, motiv pentru care nu pot fi supuse calificării medico-legale.

Consecvent, instanța de apel a indicat că partea vătămată a avut obligația de a prezenta pelicula radiologică a hemitoracelui stâng (nr.355 din 24.06.2016) sau, în lipsa ei, efectuarea tomografiei computerizate a toracelui, inculpatul fiind de acord să suporte toate cheltuielile pe caz, însă partea vătămată a refuzat să se prezinte la comisia medico-legală, aceasta fiind în imposibilitate de a identifica prezența sau lipsa semnelor de fractură a laminei externe a coastei II pe stânga.

Prin urmare, în temeiul art.30 alin.(2), (3) Cod contravențional (în vigoare la

data comiterii contravenției), potrivit căruia termenul de prescripție a răspunderii contravenționale era de 3 luni, termenul de prescripție începând să curgă de la data săvârșirii contravenției, instanța de apel a considerat că procesul contravențional în privința lui A.Cujba privind săvârșirea contravenției prevăzute de prevederile art.78 alin.(2) Cod contravențional, urmează a fi încetat pe motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere contravențională, or, fapta comisă de inculpat a avut loc la 21.06.2013, iar de la momentul comiterii ei și până la examinarea cauzei în instanța de apel au trecut mai mult de trei luni.

Având în vedere cele enunțate supra și examinând respectiva cauză penală în latura civilă, instanța de apel a constatat că partea vătămată nu a înaintat cerere de intentare a acțiunii civile așa cum prevăd art.219 alin.(1) și 221 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, verifică legalitatea hotărârii atacate doar în privința acelor fapte, care au format obiectul judecării cauzei în prima instanță.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar partea vătămată V.Pascari care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care A.Cujba să fie condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal și să se dispună încasarea de la inculpat a prejudiciului material și moral în mărime de câte 25000 lei, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a luat în considerare că prin încheierea Judecătoriei Soroca din 14.08.2014 au fost anulate ordonanțele procurorului din 15.06.2013 privind scoaterea persoanelor de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale și a procurorului ierarhic superior din 18.06.2014 privind respingerea plângerii împotriva celei dintâi; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, nu s-a expus asupra înscrisurilor prezentate de el, asupra declarațiilor sale, precum și ale inculpatului; - i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 din Convenția EDO.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată V.Pascari în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu faptul că instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului în baza art.78 alin.(2) Cod

contravențional, încetând procesul penal intentat în privința acestuia în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs reține că, contrar celor invocate de către recurent, instanța de apel a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii și că fapta acestuia reprezintă contravenția prevăzută de art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a constatat că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.308 din 20.11.2017, lui V.Pascari i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate și nu medii așa cum s-a constatat prin raportul de examinare medico-legală nr.327 din 25.06.2013, or, diagnosticul radiologic „Fractura laminei externe (anterioare) a coastei II pe stânga”, nu este argumentat și confirmat prin examenele radiologice necesare, motiv pentru care nu pot fi supuse calificării medico-legale.

Prin urmare, în lipsa elementului constitutiv – „vătămarea intenționată medie a integrității corporale”, fapta inculpatului nu poate fi calificată în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal mai reține că, deși inculpatul a fost de acord să suporte toate cheltuielile pentru efectuarea tomografiei computerizate a toracelui părții vătămate întru stabilirea corectă a gravității vătămărilor corporale, partea vătămată a refuzat să se prezinte la comisia medico-legală, aceasta fiind în imposibilitate să identifice prezența sau lipsa semnelor de fractură a laminei externe a coastei II pe stânga.

Or, Colegiul penal reiterează că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.308 din 20.11.2017, forma și dimensiunile excoriației, echimozelor stabilite prin raportul de examinare medico-legală nr.327 din 25.06.2013, se califică drept vătămări corporale neînsemnate, iar diagnosticul radiologic „Fractura laminei externe (anterioare) a coastei II pe stânga”, nu este argumentat și confirmat prin examenele radiologice necesare, motiv pentru care nu pot fi supuse calificării medico-legale.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că invocarea temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, nu este întemeiată, iar argumentele puse la baza acestuia sunt pur declarative și contravin materialelor cauzei.

Consecvent, instanța de recurs reține că în recurs, partea vătămată a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și nu s-a expus asupra înscrisurilor prezentate de el și asupra declarațiilor sale și ale inculpatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că solicitările recurentului bazate pe astfel de argumente nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, deși recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra înscrisurilor prezentate de el și a declarațiilor sale și ale inculpatului, acesta nu indică care anume înscrisuri și la care anume

declarații nu s-a expus instanța de apel, iar în asemenea circumstanțe argumentul recurentului este unul abstract și în contradicție cu prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, potrivit căruia cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

La fel, deși recurentul solicită încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat, acesta nu desfășoară această solicitare în textul recursului, instanța de recurs fiind în imposibilitate să determine esența pretențiilor recurentului, or, așa cum reiese din materialele cauzei, fapt constatat inclusiv de instanța de apel, V.Pascari nu a intentat o acțiune civilă în conformitate cu prevederile art.219 alin.(1) și 221 alin.(1) Cod de procedură penală nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță.

Cu referire la argumentul recursului, potrivit căruia instanța nu a luat în considerare că prin încheierea Judecătoriei Soroca din 14.08.2014 au fost anulate ordonanțele procurorului din 15.06.2013 privind scoaterea persoanelor de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale și a procurorului ierarhic superior din 18.06.2014 privind respingerea plângerii împotriva celei dintâi, Colegiul penal menționează că acesta contravine textului deciziei instanței de apel, care la filele 9-10 a deciziei s-a expus detaliat asupra acestei circumstanțe (f.d.65-66 vol.3).

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal constată că, în mare parte, recursul repetă textul apelului, argumentele invocate în recurs fiind anterior invocat și în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.60-71 vol.3), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19.12.1997).

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, contrar celor afirmate de recurent în recurs, astfel că încălcarea dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art.6 din Convenția EDO, așa cum invocă V.Pascari, nu a fost stabilită.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Pascari Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2018, în cauza penală în privința inculpatului Cujba Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Constantin Alerguș